

ВИСНОВОК

про наукову новизну, теоретичне та практичне значення
дисертації Мязіна Микити Володимировича
«Цифрова урбаністика: соціально-філософське осмислення»,
яка подається на здобуття наукового ступеня доктора філософії
з галузі знань 03 Гуманітарні науки
за спеціальністю 033 Філософія

1. Оцінка роботи здобувача у процесі підготовки дисертації і виконання індивідуального плану навчальної та наукової роботи. У процесі роботи над дисертаційним дослідженням аспірант Мязін М. В. дотримувався індивідуального плану наукової роботи та успішно виконав індивідуальний навчальний план у повному обсязі та в установлені терміни. Під час навчання в аспірантурі здобувач зарекомендував себе як відповідальний, дисциплінований і системно орієнтований дослідник, здатний до самостійної науково-дослідної роботи та послідовного розв'язання складних теоретичних завдань.

За період підготовки дисертації Мязін М. В. оволодів компетентностями, необхідними для здійснення соціально-філософських досліджень сучасних трансформацій міського простору, зокрема здатністю до аналізу складних соціальних, технологічних та культурних процесів, пов'язаних із цифровізацією міського середовища; умінням працювати з сучасними західними та вітчизняними філософськими концепціями; навичками підготовки наукових публікацій та публічної апробації результатів дослідження.

2. Обґрунтування вибору теми дослідження. Актуальність теми дисертаційного дослідження зумовлена глибокими трансформаціями міського простору в умовах цифровізації, поширенням платформених технологій, алгоритмічних систем управління та нових форм соціальної взаємодії. У сучасному філософському дискурсі дедалі більшої ваги набуває потреба в осмисленні міста не лише як фізичного або соціального утворення, а як гібридного простору, сформованого взаємодією технічних, соціальних і культурних чинників.

Тема цифрової урбаністики є науково актуальною з огляду на недостатню розробленість її соціально-філософського виміру, зокрема в українській філософській традиції. Дисертаційне дослідження спрямоване на подолання фрагментарності існуючих підходів до аналізу цифрових трансформацій міста та формування цілісної філософської рамки осмислення сучасного урбаністичного досвіду.

Мета і завдання дослідження. Метою дисертаційного дослідження є соціально-філософське осмислення цифрової урбаністики як комплексу трансформацій міського простору, соціальних практик і форм суб'єктності в умовах цифрової культури.

Для досягнення поставленої мети у дисертації передбачено розв'язання низки дослідницьких завдань, зокрема:

- обґрунтувати тезу, що цифрова урбаністика є новим режимом соціального мислення, який не лише описує технологічні зміни, а трансформує самі основи соціального буття. викрити теоретичні та методологічні особливості опису та пояснення феномену цифрового міста;

- розглянути цифрову урбаністику як онтологічну конфігурацію, в якій місто функціонує як порядок буття (онтотопос), що формується внаслідок мережевої взаємодії людських і нелюдських акторів. довести, що цьому контексті урбаністичне середовище більше не є статичним, а стає процесом безперервного репрограмування – простором, де алгоритми, дані й інтерфейси впливають на соціальність, тілесність та повсякденність;

- за допомогою фрейм-аналізу як методу філософської інтерпретації урбаністичних змін, дослідити, як інтерфейси, візуальні структури, архітектура і навігація організують поведінку, сприйняття і тіла в цифровому місті. разом з цим продемонструвати, що цифрова урбаністика не лише керує простором, а й конструює досвід перебування в ньому – глибоко вкорінений у структури сенсів, жестів і емоцій, відповідно до тенденцій метамодерної логіки культури;

- проаналізувати та доповнити концепт «техносоціальність», як позначення нової форми соціального життя, в якій межа між соціальним і технічним зникає. продемонструвати, що людська дія в діджиталізованому місті опосередкована інфраструктурою – від gps-навігації до поведінкових стимулів платформи, від розпізнавання облич до архітектурної реакції на потік даних. тим самим подати техносоціальність як фундаментальну структуру функціонального та соціального простору цифрового міста;

- довести, що цифрова урбаністика реалізується як платформений урбанізм і є типом управління та організації міського простору, де платформи виступають не як нейтральні інструменти, а як нові урбаністичні суб'єкти, що здійснюють алгоритмічний контроль над мобільністю, доступом до простору, соціальними контактами, політикою участі. довести, що цифровий урбанізм змінює логіку управління містом: рішення ухвалюються не публічно, а кодом; не політично, а інфраструктурно;

- ідентифікувати ризики цифрової тотальності: втрату приватності, алгоритмічну сегрегацію, технологічний детермінізм, знеособлення участі. продемонструвати, що разом із новими можливостями цифрове місто приносить нові форми контролю та залежності, які діють як м'яке управління через архітектуру, інтерфейс, дані;

- представити гейміфікацію міського простору як ключову характеристику цифрового міста, що поєднує естетику, управління та мотивацію поведінки за правилами, які встановлюють платформи, що змінюють соціальні відносини, формують дисципліновану суб'єктивність, водночас створюючи видимість свободи;

- довести, що критична теорія софту дозволяє деконструювати ілюзію свободи в цифровому просторі;

- проаналізувати параметризм як естетично-алгоритмічну новизну архітектури, що відповідає цифровому середовищу, як естетику варіативності, у якій форма не фіксована, а контингентна, залежна від потоку даних, а архітектура – це «протокол», що співдіє з цифровим містом, а не просто його оформлює.

Об'єктом дослідження є сучасне місто як соціально-філософський феномен у контексті цифрових трансформацій.

Предметом дослідження є соціально-філософські аспекти цифрової урбаністики, пов'язані з трансформацією міського простору, соціальних практик і форм суб'єктності.

Методологічна стратегія дослідження має міждисциплінарний характер та ґрунтується на поєднанні соціально-філософського аналізу, філософії культури, філософії технологій, елементів критичної теорії та урбаністичних студій. Застосування зазначених підходів дозволило розглянути цифрову урбаністику як складний і багатовимірний феномен, що формується на перетині соціальних, технічних та культурних процесів.

3. Особистий внесок дисертанта в отриманні наукових результатів та їх новизна. Дисертаційне дослідження виконано здобувачем самостійно. Усі положення та висновки, що виносяться на захист, є результатом особистої наукової роботи Мязіна М. В. При використанні ідей та результатів інших дослідників здійснено коректні посилання на відповідні джерела.

Наукова новизна одержаних результатів розкривається у таких положеннях:

вперше:

- здійснено цілісний соціально-філософський аналіз цифрової урбаністики як специфічного виміру сучасної цифрової культури;
- обґрунтовано розуміння міського простору як гібридного соціально-технічного середовища, сформованого взаємодією цифрових технологій та соціальних практик;
- запропоновано концептуальний підхід до аналізу впливу цифрових платформ і алгоритмічних систем на формування міської суб'єктності та соціальної взаємодії.

набули подальшого розвитку:

- філософські уявлення про місто як простір соціального конструювання та культурної комунікації;
- підходи до аналізу цифрових технологій як чинників трансформації соціального простору.

поглиблено:

- розуміння соціально-філософських наслідків цифровізації міського середовища;
- аналіз взаємозв'язку між просторовими, соціальними та технологічними вимірами сучасного міста.

4. Обґрунтованість і достовірність наукових положень, висновків і рекомендацій, які захищаються.

Обґрунтованість і достовірність наукових положень дисертації забезпечені використанням широкого кола сучасних філософських і міждисциплінарних джерел, системним та послідовним характером теоретичного аналізу, а також застосуванням адекватних методів наукового пізнання, що відповідають поставленій меті та завданням дослідження. Теоретичні положення і висновки дисертації сформульовані на основі критичного опрацювання наукової літератури, зіставлення різних концептуальних підходів та коректної інтерпретації їх методологічних засад. Усі висновки логічно випливають із проведеного дослідження, є внутрішньо узгодженими, аргументованими та підтверджуються аналізом теоретичного матеріалу, що забезпечує наукову виваженість і достовірність отриманих результатів.

5. Наукове, теоретичне та практичне значення результатів дисертації.

Теоретичне значення дисертації полягає у розвитку соціально-філософського аналізу міста та цифрової культури. Практичне значення результатів полягає у можливості їх використання в освітньому процесі, зокрема у викладанні курсів із соціальної філософії, філософії культури, філософії технологій та урбаністичних студій.

6. Повнота викладення матеріалів дисертації в опублікованих роботах, опублікованих автором.

Основні положення дисертації відображені у 5 наукових публікаціях здобувача у фахових виданнях України та матеріалах наукових конференцій, що підтверджує належний рівень апробації результатів дослідження.

7. Дотримання академічної доброчесності.

На підставі вивчення тексту дисертаційної роботи здобувача, його наукових публікацій та результатів перевірки на наявність текстових запозичень встановлено, що дисертаційна робота виконана самостійно, не містить плагіату та відповідає вимогам академічної доброчесності.

8. Апробація матеріалів дисертації.

Основні результати дисертаційного дослідження були представлені та обговорені на наукових конференціях і фахових наукових заходах, а також на наукових семінарах, що засвідчує їх наукову релевантність, апробованість та відкритість до фахової дискусії.

9. Оцінка структури, мови та стилю дисертації.

Дисертація написана чіткою науковою мовою, характеризується логічною структурованістю та внутрішньою узгодженістю викладу матеріалу, а її структура відповідає алгоритму здійсненого автором дослідження та поставленим меті й завданням. Матеріал дисертаційної роботи викладено у послідовній та логічно впорядкованій формі, що забезпечує доступність сприйняття основних теоретичних положень і висновків. Зміст і оформлення дисертації, а також кількість і характер публікацій здобувача відповідають Вимогам до оформлення дисертацій, затвердженим Наказом Міністерства освіти і науки України від 12 січня 2017 року № 40 (із змінами, внесеними згідно з Наказом МОН № 759 від 31.05.2019), а також вимогам Постанови

Кабінету Міністрів України № 44 від 12.01.2022 р. «Про затвердження Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії».

10. Відповідність змісту дисертації спеціальності, за якою вона подається до захисту.

За своїм змістом, науковою новизною та практичним значенням дисертаційна робота Мязіна М. В. відповідає спеціальності 033 Філософія.

11. Результати обговорення та проведення презентації. Рекомендація дисертації до захисту.

Основні результати дисертаційної роботи були представлені на засіданні кафедри теоретичної і практичної філософії імені професора Й. Б. Шада Навчально-наукового інституту філософії, культурології, політології Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна та обговорені в ході наукової дискусії. За підсумками обговорення дисертаційне дослідження було оцінено позитивно.

Враховуючи актуальність теми дослідження, наукову новизну, теоретичну значущість і практичну цінність отриманих результатів, а також відповідність змісту дисертації спеціальності 033 «Філософія», дисертація Мязіна Микити Володимировича «Цифрова урбаністика: соціально-філософське осмислення» рекомендується до захисту в разовій спеціалізованій вченій раді для здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 033 Філософія з галузі знань 03 Гуманітарні науки.

Головуюча, кандидат філософських наук,
доцент, завідувач кафедри теоретичної і
практичної філософії імені
професора Й. Б. Шада
Харківського національного
університету імені В. Н. Каразіна

Тетяна ПОДОЛЬСЬКА